

MẶT THẬT HUY ĐỨC - MỤC ĐÍCH SÁCH BÊN THẮNG CUỘC

1. MẶT THẬT CỦA NHÀ BÁO HUY ĐỨC:

“... Ở Mỹ, người Mỹ sẽ hỏi Huy Đức là thằng nào? Ở Việt Nam khá nhiều người đọc báo biết thằng ấy, nó là thằng “bộ đội cụ Hồ”, được người nhà, cán bộ có chức vụ, gởi gắm làm báo. Huy Đức tên thật Trương Huy San, biệt danh “San Hồ”, do đồng nghiệp Tuổi Trẻ đặt cho một cách khinh miệt, “vì thằng San có hàm răng trên hô lộ vĩnh mô”!

Thực tế, hầu hết những đề tài mang tính “chống tiêu cực” được Ban Biên Tập giao cho San Hồ độc quyền khai thác; phần edit do chính mục Kim Hạnh, cựu dân công Cục R, quá biết cách làm vừa lòng Văn Hoá Tư Tưởng về phần nội dung bài vở, biết o bế và làm vừa lòng người gởi gắm San Hồ, biết copy các hình thức trình bày mặt báo, biết copy các cách “xào nấu pha chế” thông tin của báo nước ngoài.... Những thủ thuật nghề nghiệp trong hoàn cảnh nghèo nàn của báo chí, nói chung, đã cung ứng tin tức sự kiện nóng và lạ trên mặt báo, làm cho lớp dân cũ và lớp dân mới, được thỏa tính tò mò.

Nguyễn Kim Hạnh con nuôi của Mai Chí Thọ, phó Bí thư Thành ủy kiêm An ninh Nội chính, nên thoải mái sức khai thác những mớ thông tin được Ba Thọ chỉ thị cung cấp riêng cho báo Tuổi Trẻ (TT). Nhờ đấy, TT theo sát hệ thống cơ cấu chính quyền cấp phường xã nhằm phản ảnh những tiêu cực để lấy lòng người đọc. Hàng chục, hàng trăm, hàng ngàn phản ánh phát hiện của TT về những mặt không tốt của chính quyền hạ tầng không khác gì thêm con mắt thứ ba của thành ủy. Về thông tin kinh tế, TT theo dõi biến chuyển về giá trị đất đai, nhà cửa chung cư xây dựng mới, các khu quy hoạch, và nêu lên những cái tốt của ủy ban trong công tác chỉnh trang thành phố, cùng cung cấp sự quan sát khá rõ cho các quan chức ủy ban TT hơn hẳn các đồng nghiệp về mặt tin bài nhờ có nguồn cung cấp. Nhìn chung, thông tin tuy có hạn chế, nhưng giúp cho TT mặc sức làm tình làm tội những ai bị các anh Ủy Ban không ưa, những cá nhân trong các phe nhóm yếu thế từ quận tới thành phố.

Kim Hạnh ném San Hồ ra thị trường thông tin đạt kết quả tốt. Những bài phóng sự điều tra mang tính tiêu cực đăng nhiều kỳ nhiều ngày thu hút số lượng độc giả khá lớn. TT - nổi tiếng là tờ báo chống tiêu cực và những bài báo vạch mặt các nhân vật tiêu cực, những con vật tế thần, được nhà báo Huy Đức thực hiện... rất can đảm. Từ tuần/3 lần phát hành vọt lên báo ngày/tờ, TT phát lên dẫn đầu về lượng phát hành. Chính nhờ tiếng tăm được chị Hạnh ra sức xây dựng theo chỉ đạo của bác Ba, Huy Đức được đặc quyền phỏng vấn trò chuyện với các nhân vật có tiếng trong nam ngoài bắc, ngang cơ hoặc dưới quyền Nguyễn Văn Linh, Lê Khả Phiêu, Mai Chí Thọ, Võ Trần Chí.... Phó Tổng biên tập TT năm 1997, P. Huỳnh, có lần cho biết cách thực hiện những chủ đề mang tính tư liệu chính trị, “Để tích cực tránh lỗi, từng câu hỏi trong bài phỏng vấn các nhân vật có chức,

đều do biên tập soạn thảo, và được gặt đầu thông qua với những đóng góp của các bậc trên... và thằng Đức thi hành!”

Cũng nhờ vậy, với vốn khôn ngoan vốn có của một tay bộ đội, Huy Đức nhanh chóng tự biến thành “tên nhà báo làm tiền” những “nạn nhân” được TT lên danh sách sau này:

"Các Giám đốc kinh doanh phát triển nhà quận huyện, giới kinh doanh, các nhà sản xuất tiểu thủ công nghiệp, các giám đốc ngân hàng, và cả dân xuất khẩu. Xin nêu một ví dụ, các khu quy hoạch đều được TT đưa tin, săn sóc tiến độ thi công, tìm hiểu nguồn kinh phí đầu tư và dự tính dùm các khoản lợi nhuận. Nhìn chung, công trình xây dựng nào cũng không ít thì nhiều cũng có vấn đề! Huy Đức tìm gặp để... tìm hiểu về kinh phí đầu tư, về vốn vay ngân hàng, về các công trình phụ nhà villa... về giá bán, về những diện nào là ưu tiên được mua những căn nhà trệt.... Sau những câu hỏi bắt mạch, hứa hẹn tin bài làm công trình nổi bật, hù dọa nghiệp vụ nhẹ nhàng, tiếp theo là gợi ý cho em anh Ba tòa soạn, bà con chị Tổng biên tập... cần mua một căn nhà để ở! Qua vài cuộc tiếp xúc, có cái được có cái không, thằng “San Hô” có trong tay một số căn chung cư, villa... mua theo giá hũu nghị. Trong thời điểm giá nhà đất ngày càng tăng, San Hô chỉ cần kiếm thân chủ bán trao tay! “Chưa tới 10 năm làm báo, cứ nhìn tài sản của thằng San Hô là đủ biết!”, Sỹ H., phóng viên thể thao nói so sánh. Còn H. Ngọc, chuyên mục nhà đất báo Sài Gòn Tiếp Thị, kể rằng, “Nguyễn Phụng Thiều, nguyên Giám đốc kinh doanh nhà Tân Bình, có lần cho biết “báo TT đưa tin trước nhất về công trình chung cư Bàu Cát, Huy Đức là khách hàng đầu tiên.”

Bài bản như thế cũng được thực hiện và áp dụng với giới sản xuất, giới kinh doanh, ngân hàng, và giới đầu tư. Nhìn quảng cáo vài chục trang, đủ nói lên sự hiệu quả. Kim Hạnh, Huy Đức, một cặp hung nô Nam Bắc, một mô hình làm báo và lấy quảng cáo cực kỳ hiệu quả thời kỳ 1993-1997!

Thiên bất dung gian! Kim Hạnh bị các anh Văn Hóa Tư Tưởng ngoài kia bãi chức Tổng biên tập vì tội dám cho đăng bài vi phạm điều cấm kỵ của đảng. Anh T. báo Thanh Niên, cho hay, “Kim Hạnh thừa thắng xông lên đăng chuyện Bác Hồ có vợ! Tin này do tay chồng là Nguyễn Văn Phước, Phó Tổng biên tập báo Nhân Dân cung cấp, vì Phước tính là TT “nóng” hơn Nhân Dân. Ai ngờ đâu đi quá nên bị trúng đòn!”

Kim Hạnh vắng, Huy Đức cũng mất thế phải muối mặt chạy về Thanh Niên năn nỉ xin việc. Thọ H., phóng viên xã hội nói “nhóm biên tập ghét thằng San Hô khỏi phải ra tay!” Một sự thật được phun ra, chẳng ai ở TT ưa Huy Đức và báo giới nói chung cũng khinh ghét tên San Hô. Vinh Q. về hưu, từng phụ trách quảng cáo Sài Gòn Times cho biết “đa số anh em giới đầu tư, ngân hàng, xuất nhập khẩu, từ 92 tới 97, khi được hỏi về cha Huy Đức, tất cả đều lắc đầu, khinh miệt. Có người còn nói, “... thằng đó viết bài mắc tiền, còn đòi thêm quảng cáo!”

(Trích “Bên Thắng Trận: Những Tín Đồ Ăn Cướp” - Anh Đức – VNNB số 6729 - 12-1-2013)

2. MỤC ĐÍCH CỦA SÁCH “BÊN THẮNG CUỘC”:

Đã có nhiều bài viết về quyển sách “Bên Thắng Cuộc”. Tôi xin đăng tải lại ý kiến của bác sĩ Trần Văn Tích gửi ông Nguyễn Quang Duy xin góp ý với nhà văn Sơn Tùng, khi ông này đưa bài viết của ông Sơn Tùng lên diễn đàn điện tử, nguyên văn như sau:

“Kính thưa ông Nguyễn Quang Duy,

Kính xin ông vui lòng rộng lượng cho tôi góp chút ý mọn cùng bạn đọc trên mạng sau khi đọc bài của ông Sơn Tùng.

Tôi cũng chủ trương như một số người Việt chống Cộng khác là chưa đọc và không đọc Bên Thắng Cuộc (BTC). Tôi không biết đọc sách đó để làm gì. Nhưng qua bài điểm sách của tác giả Lê Mạnh Hùng tôi ngẫu nhiên may mắn đọc được một đoạn trích dẫn nguyên văn từ sách BTC.

Qua đoạn văn đó ông Huy Đức kể rằng ngay những ngày tháng đầu tiên sau 30-4-75 ông Lê Duẩn đã chủ trương thế này, ông Tố Hữu đã chỉ thị thế kia. Về chuyện lập chính phủ ở Miền Nam mới “giải phóng” nhằm loại bỏ triệt để ảnh hưởng của “tàn dư đế quốc Mỹ”. Đọc đoạn văn đó tôi tự dưng cảm thấy mình bị ông Huy Đức đề nghị xuống đất, nhét vào đầu tôi những chi tiết, những tin tức, những dữ kiện, những dật sự, những sử biện do ông ấy ghi lại và tôi bị bắt buộc phải chấp nhận sự thật sự thực; ông Huy Đức nói thế là tôi phải tin thế, ông ấy không cần chứng minh gì sất. Nghe nói ông Huy Đức cũng kể nhiều chi tiết khi phỏng vấn bà Lê Duẩn đã nói như vậy như vậy và ông ấy ghi lại như vậy như vậy. Người đọc trong đó có tôi chỉ có việc dạ dạ nghe ông ấy kể, coi như là thiên kinh địa nghĩa; tuyệt đối không có gì để mà nghi ngờ, băn khoăn, thắc mắc gì hết!

Khi sử gia Nguyễn Thế Anh muốn thông báo cùng độc giả chi tiết lịch sử theo đó chàng thanh niên Nguyễn Tất Thành từng nộp đơn xin học Trường Thuộc Địa của Pháp thì ông Nguyễn Thế Anh phải vào thư viện Pháp lục tìm cho ra chính lá đơn của Nguyễn Tất Thành gửi cho chính quyền Pháp hiện đang lưu trữ trong thư viện rồi xin chụp phóng ảnh, xin thị thực tính chính xác của bản phóng ảnh (pour copie conforme) trước khi công bố.

Ông Nguyễn Thế Anh hành động như vậy thì tôi tin, phải tin, không tin cũng không được. Đằng này ông Huy Đức chỉ có hai tai trơn và hai tay trơn, ông ấy muốn kể hươu kể vượn gì cũng được hết, vậy là sao tôi tin nổi ông ấy? Huống chi bản thân ông Huy Đức cũng có khi không tin các tài liệu dẫn chứng do mình sử dụng! Chẳng hạn khi tác giả BTC trực tiếp trả lời e.mail của Thiếu Tá Thủy Quân Lục Chiến Lê Quang Liễn. Chính ông Huy

Đức (chứ không phải ai khác) bảo rằng một số bài báo viết về QĐVNCH trên báo chí trong nước thường mang tính tuyên truyền!

Và liệu tác giả có nói được một nửa sự thật như ông Sơn Tùng đánh giá không? Theo tôi thì không. Ông Huy Đức chỉ dành một phần rất nhỏ sách mình nhằm kể những sự thật hiển nhiên, những sự thật theo kiểu La Palice: những sự thật mà hàng triệu người biết rõ hơn ông ấy vì đã từng là chứng nhân và nạn nhân; còn phần lớn các chương trong sách BTC thì dành cho những chuyện không có gì bảo đảm là trung thực với sự thật cả. Tỷ lệ fifty-fifty của ông Sơn Tùng quá lạc quan đầu rằng tất nhiên đây chỉ là một cách diễn đạt mà thôi, chứ không thể nào duy danh định nghĩa được.

Tôi không ngạc nhiên về cung cách viết sách kỳ khôi kỳ cục của ông Huy Đức. Lỗi không phải ở ông ấy. Ông Bùi Tín - vốn xuất thân từ một môi trường giống ông Huy Đức - từng kể có ông Trung Tướng VNCH nào đó bảo với ông ấy rằng nếu Miền Nam thắng trận có khi người Quốc gia còn đối xử với người Cộng sản còn tàn bạo hơn kia mà!

Nhưng tôi ngạc nhiên tại sao có những người như Tiến sĩ Trần Hữu Dũng, nhà báo Đinh Quang Anh Thái, Tiến sĩ Nguyễn Mạnh Hùng có thể nồng nhiệt giới thiệu sách BTC khi tác giả của nó muốn ghi lại một số dữ kiện lịch sử nhưng lại không hề biết đến phương pháp luận sử học. Tôi vốn tin tưởng rằng 3 vị tôi vừa kể cao danh quý tính là những người bút cự phách và quý vị thông hiểu lĩnh vực fallacies hơn hẳn tôi thập bội.

Riêng việc ông Chu Hảo khen sách này hay thì tôi cho là chuyện thường tình”.

oOo

Qua phần trình bày của tác giả Anh Đức, chắc chắn độc giả đã thấy rõ mặt thật của nhà báo VC Huy Đức!

Với ý kiến đóng góp của bác sĩ Trần Văn Tích, mọi người đều nhìn rõ mục đích của quyển sách Bên Thắng Cuộc chỉ là để tuyên truyền, bào chữa cho bọn lãnh đạo chóp bu của CSVN chứ chẳng phải như những lời xưng tụng một cách lố bịch của một vị Tiến sĩ: "Cuốn sách sẽ là một sự thích thú cho tất cả mọi người Việt Nam ưu tư với quê hương, nay muốn nhìn lại chính cuộc đời mình, gia đình mình, trong gần 40 năm qua, nhưng nó cũng là một kho tư liệu hết sức dồi dào, mới mẻ, cực kỳ quý báu cho những sử gia nghiên cứu về Việt Nam”.

oOo

“.... Nhưng thú vị nhất, hoạt cảnh “Lục súc tranh công”, y như các puzzle ráp lại trước mắt cộng đồng người Việt, những nhà quảng cáo cho Trương Huy San, Huy Đức, San Hồ (không biết đã niềng răng chưa, chứ mục Kim Hạnh đã nâng sửa mũi), đã ào ạt xuất đầu lộ

diện, đã gián tiếp tự nhận mình là một tên trong BTC và tự lột vỏ Mỹ để hiện hình là bọn VC nằm vùng.

THS, HĐ, San Hô, một thằng làm báo thiếu đạo đức nghề nghiệp, một thằng bộ đội hiện hình kẻ thù ngày cũ, lợi dụng sự tò mò của những ai chưa biết, viết về những chuyện cũ kỹ hơn 30 năm để móc đô-la của người Việt tại Mỹ, rõ ràng, có quá nhiều người đã trúng kế dân vận của một tên “hăng rồ” lưu manh chữ nghĩa”.

Xin mượn ý kiến của tác giả Anh Đức để kết luận bài viết này.

LÃO MÓC

Nguồn: Internet E-mail by Lê Phi Ô, ĐPQ, QLVNCH chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, January 14, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND, QL-VNCH*